

Crònica música

Nostàlgia amb solidesa

Carles Ribera

Barcelona

Els seguidors catalans de Supertramp havien pogut gaudir en els últims dos anys d'un parell de tasquets parcials del que havia

estat la banda, amb les actuacions en solitari a Sant Feliu de Guíxols i a Barcelona de Roger Hodgson, colíder del grup fins que va abandonar la formació el 1983 per iniciar una discreta carrera en solitari. La posada en escena sòbria i intimista que Hodgson passeja arreu del món (pròximament a Barcelona un altre cop) resulta, tot i arrossegar un cert aire decadent, un exercici perfecte de nostàlgia, amb una interpretació gairebé discogràfica dels grans èxits que van marcar l'època daurada dels principals representants del rock simfònic comercial.

Supertramp, amb Rick Davies, John Helliwell, Bob Siebenberg i el magnífic estol de músics que els acompanyen van més enllà. Sense decebre la paròquia més nostàlgica (amb un repertori fermament ancorat en els anys setanta) la proposta manté una solidesa i una potència musical incontestable, tal com es va poder comprovar dissabte en un Palau Sant Jordi gairebé ple i totalment entregat.

Rick Davies, durant el concert de dissabte al Palau Sant Jordi ■ JUANMA RAMOS

Sense decebre els més nostàlgics, Supertramp manté una enorme potència musical

L'actuació no va defraudar ningú, amb una posada en escena mesurada; algun acompanyament escenogràfic sobrer, i unes projeccions al fons de l'escenari força prescindibles, tret de la seqüència ferroviària en el *crescendo* impagable de *Rudy* i la poètica escena final de *Crime of the century*. Amb Helliwell en el seu tradicional paper de mestre de cerimònies, Supertramp va fer un passeig generós pels seus èxits de sempre (és a dir, d'abans)

combinant execucions ortodoxes amb grans moments d'inspiració renovada en els passatges instrumentals. Torrencials en l'esmentada *Rudy*, a *Cannonball* i a *Bloody well right*; intimistes a les impagables *Poor boy* i *Downstream* (alguns problemes vocals de Davies amb els aguts, que mai no han estat el seu fort); emoció a gavadals a *From now on*, i apoteosi al piano a *Another man's woman*, una autèntica obra mestra.

Una selecció de vint temes amb el millor i el més recordat de la seva discografia, incloent-hi una caiguda de registre clamorosa amb la tria (i una execució força lamentable) de la infame *It's raining again*, probablement un dels temes més populars del grup, però qualitativament tan per sota de la resta del repertori que podria haver-la signat qualsevol conjunt mediocre de principis dels vuitanta.

Amb el pas dels anys, Supertramp no només no ha perdut empena en la seva proposta, creativament estàtica però musicalment impecable, sinó que fins i tot ha aconseguit resoldre amb encert l'execució dels temes originàriament interpretats per Roger Hodgson, després d'alguns intents poc reeixits com ara el de Mark Hart als noranta. Les veus de Gabe Dixon (*Dreamer, Take the long way home*) i, sobretot, de Jesse Siebenberg (*School, Give a little bit, The logical song, Breakfast in America*) encaixen perfectament en les velles tonades sense semblar pures imitacions.

Dues hores d'actuació rodona, rematada amb *Crime of the century*, la més simfònica de les composicions de la banda, descomptant *Fool's overture*, que va quedar al calaix per a una (encara) millor ocasió. ■

La triadiscos

Epés reunidos
The New Raemon

Ramon Rodríguez compila dos Eps ja editats –*La invasión de los ultracuerpos* (2008) i *Cuaresma* (2009)– i rareses varies, entre les quals versions de Llach, Els Pets, Manos de Topo i Estanislau Verdet. Tant les cançons com l'*artwork*, per llepar-se els dits. (B-Core) ■ G. VIDAL

Al-Maraya
Al Andaluz Project

Segon fill discogràfic de la fructífera unió entre els valencians L'Ham de Foc i els alemanys Estampie al servei de la divulgació de la música medieval d'arrel andalusí i sefardita sense excloure'n d'altres, com la dels trobadors provençals. Impressionant l'orquestració. (Galileo) ■ J. PALMER

Complete Emi Recordings
Alicia de Larrocha

Un any després de la mort de la pianista catalana Alicia de Larrocha Emi treu al mercat una col·lecció de 8 CD, The Complete Emi Recordings, que recull tots els enregistraments que la pianista va fer per a la companyia espanyola Hispanovox durant els anys 1950 i 60. El *pack* també inclou algunes curiositats, com ara un concert que va fer en viu amb la soprano Victòria dels Àngels el 1971 al Hunter College de Nova York, i un concert de Montsalvatge de 1992 (*Concierto breve*). Entre les peces compilades hi ha obres de Soler (*Eight Sonatas*), Granados (*Goyescas, Escenas románticas...*), Albéniz (*Iberia, Suite española*), Falla (*El amor brujo, El sombrero de tres picos*) i Turina (*Danzas fantásticas*). Alicia Torra de la Rocha, filla de la pianista, i el seu amic Gregor Benko, són els encarregats d'introduir aquest treball imprescindible per als amants de Larrocha. (Emi) ■ V.G.

Escapistes
Inspira

De la factoria musical creada a l'entorn de Pau Vallvé (Estanislau Verdet, Maria Coma, u-mä...) ens arriba el segon disc de Jordi Lanuza, *aka, Inspira*. Un treball que aporta gràcia minimalista i màgia *lo-fi* en un panorama musical, el de l'*indie* català, darrerament monopolitzat pel folk-rock. (Amniòtic) ■ J.P.

Be yourself
Diversos músics

Graham Nash es pot sentir ben complagut amb l'exquisida reinterpretació que deu joves artistes –Vetiver, Bonnie Prince Billy, Alela Diane...– han fet del seu disc *Songs for beginners* (1971). Nile Nash, filla del cantant i coordinadora del projecte, participa en dues peces. El tribut de l'any. (Grass Roots) ■ G.V.

